

ATILLA'NIN KALKANI

Tarihî Roman

Hasan Erdem

ÖTÜKEN

HASAN ERDEM; 1961 yılında Tekirdağ ili Hayrabolu ilçesi Kutlugün köyünde doğdu. İlkokul, ortaokul ve liseyi Eskişehir’de okudu. Askerden geldikten sonra Bursa’da otomotiv sektöründe üretim yapan bir firmada 25 yıl güvenlik şefi olarak çalıştı ve 2008 yılında emekli oldu. Bursa’da yaşıyor.

Emekli olduktan sonra çocukluk hayalini gerçekleştirmek için yıllardır okuyucusu olduğu tarihî romancılığa yöneldi. Temmuz 2009’da ilk tarihî macera romanı *Şar Dağı’nın Kurtları* yayınlandı. İkinci romanı *Argos Kalesi* Temmuz 2010’da yayınlandı. Üçüncü romanı *Kızıl Atın Süvarisi* 2012’de, *Balkan Şahini* 2014’te ve *Otranto 1480* 2016 yılında Ötüken Neşriyat tarafından yayınlandı.

“Kılıçla gelen, kılıçtan ölür.”

Türk Atasözü

Margus Kalesi

M.S. 434, Mayıs

PARLAK mayıs güneşinin ilk ışıkları yeryüzünü yıkamaya başladığı saatlerde, Morava Nehri'nin geniş yatağında akan coşkun suların sınırsız nehir diye anılan Tuna Nehri'ne kavuştuğu yeri kuşbakışı gören ulu bir tepenin üstünde kurulu Margus Kalesi'nin iki kanatlı demir kapısı ardına kadar açıldı. Doğu Roma'nın uç kalesi Margus'da geceyi geçiren Konsül Plinthas başkanlığındaki Doğu Roma İmparatoru Theodosios'un elçilik heyeti üyeleri gösterişli atlarının üstünde kalın taş duvarların dışına çıktılar. Diplomatik konularda son derece tecrübeli olan Hun elçisi Esla'nın rehberliğinde Hun sınırına doğru yola koyulan elçilik heyeti, kalenin kurulduğu tepenin altındaki geniş düzlüğe inen yilankavi yolda atlarını rahvan adım koşturdular. Yeşillikleri kemiren tarla kuşlarının üzerlerinde sürüler halinde uçuştugu ekili tarlaların kenarından, koyun ve keçilerin yayılıp keyifle otladığı yemyeşil eğimli otlakların altından hızla geçtiler. Hafif esen rüzgâra karşı at süren elçiler, sabah sislerinin örttüğü Tuna Nehri'ne doğru dörtnala koşan atlarının dizginlerini kıstılar ve gösterişli atlarının başlarını nehrin kuzeyine doğru uzanan yok denecek kadar dar bir yola kırdılar. Kıyısı insan boyunu aşan

uzun sazlarla bezeli nehrin üzerini ve kıyılarını kaplayan kalın sis bulutlarının içine girince yavaşlamak zorunda kaldılar. Sis tabakasıyla kaplı bir arazide ağır aksak yol alan kafiledekiler sis bulutlarının içinden çıkınca yeniden atlarını topukladılar. Yükselen güneşin yakmaya başladığı süvariler, nehrin yumuşak kıvrımlarını takip ederek yollarına devam ettiler ve iki yaka arasında insan ve eşya taşıyan Tuna kayıkçılarının beklediği nehrin geçit yerine varınca atlarından indiler. Elçilik heyetindekiler kendileri için Tuna kenarında hazır bekletilen teknelere atlarıyla birlikte bindiler ve güçlü kolların çektiği kürekler sayesinde kısa sürede karşı yakaya ulaştılar. Nehir teknelerinden inen ve at binen heyet üyeleri tekrar yola koyuldular.

At koşturdukları arazi hafif bir eğimle yükselmeye başladığında Hun kalesi Costantia'nın surları elçilerin görüş mesafesine girdi. Heyetin etrafı bir anda rüzgârla yarışır-casına at koşturan Hun süvarileri tarafından sarıldı. Elçilerin iki at boyu önünde yol alan Esla'nın karşıladığı Hun süvarileri, çember içine aldıkları heyet üyelerine Atilla'nın yanına varana kadar eşlik ettiler.

Amcası Rua'nın ölümünden sonra Hun Hakanı olan Atilla ve kardeşi Bleda, Theodosios'un elçilerini Hun kalesi Costantia'nın kurulduğu tatlı eğimli tepenin kuzey yamacında at üstünde karşıladılar. Hunların başbuğu Atilla, keskin bakışlarını Roma elçilerini yakından görmek için surların dışına çıkan ve yüksek taş duvarların önünde öbek öbek toplaşmaya devam eden Kostantia halkından ayırdı. Atilla, Konstantinopolis'den gelen elçileri başıyla selamladı. Doğu Roma ordularının başkomutanı konsül Plinthis, sakin ve vakur duruşlu yeni Hun hakanına ilgiyle baktı. Ön ayağıyla yerleri eşeyen görkemli kır atının eyerinde dimdik oturan Muncuk Han'ın oğlu Atilla kısa boylu, hafif

çekik gözlü, basık burunlu, ince sarkık bıyıklı, gri sakallı, geniş göğüslü ve yanık tenliydi.

Parlak zekâlı, eğilmez karakterli Atilla delici bakışlarıyla Doğu Roma elçilerini tek tek süzdükten sonra hafifçe yay kaşlarını çattı ve Konsül Plinthas'ın gözlerinin içine dimdik bakarak tok bir sesle konuşmaya başladı.

- Size ayıracak fazla vaktim olmadığı için müzakerelerimizi at üstünde yapacağız. Konsül Plinthas, kısa ve öz konuşacağım. Öncelikle İmparatorunuz bölgedeki hâkimiyetimizi kayıtsız şartsız kabul edecek ve diz çöktürüp, baş eğdirdiğim kavimlerle ittifaklara girişmeyecek, buyruğumdaki kavimleri bize karşı kışkırtmaktan, aramıza fitne ve fesat tohumları ekmekten vazgeçecek. İmparatorunuz yarından itibaren Amilsurlar, İtimarlar, Tonosurlar, Boisciler ve Tuna boylarında yaşayan diğer kavimlerin arasına karışmış çayıtlarını geri çekecek. Doğu Roma'nın elindeki Hun esirler derhal iade edilecekler. Hunlar tarafından esir alınmış Romalılar ile çeşitli sebeplerle ülkesini terk eden kaçak Hunlar, Doğu Roma'ya kabul edilmeyecekler. Romalı esirler ve mültecilerin her biri için Doğu Roma sekiz altın fidye ödeyecek. Ticarî ilişkilerimiz sınır kasabalarında devam edecek, ama Hun tüccarlar Romalı tüccarlar tarafından soyulmayacak, ürünleri değerinden satın alınacak, alışverişler gerek Romalılar ve gerek Hunlar için eşit şartlar içinde ve güvenli bir şekilde yapılacak. Doğu Roma'nın ödediği yıllık vergi bu günden itibaren iki katına çıkarılacak. Aramızda bir barış olaksa belirttiğim şartlar içinde olacak. İsteklerim asla tartışılmayacak. Şartlarım kabul edilmez ise atıma binecek, yenilmez savaşçılarımın önünde sınırı geçecek ve ilk olarak Roma kalesi Margus'u yerle bir edeceğim. Ve sonra da yolumun üzerindeki şehirlerinizi, kalelerinizi çiğneyip geçecek, saray ve köşklerinizi,

heykellerinizi, fresklerinizi, çeşmelerinizi başınıza yıkacak, taş üstünde taş, omuz üstünde baş bırakmayacak ve Konstantinopolis kapılarına varana kadar da atımın üstünden yere inmeyeceğim. Tekrar ediyorum, aramızda bu gün bir anlaşma olmaz ise haşmetli imparatorunuz da dâhil hepiniz döktüğüm Romalı kanının deryasında boğulacaksınız.

Hafif esen rüzgârda savrulan kurt başlı dokuz tuğun altında sert ve buyurgan bir dille konuşan Atilla'nın barış şartlarını duyunca sert bir tokat yemiş gibi sarsılan, yüzü allak bullak olan, midesi yanmaya başlayan Konsül Plinthis gümüş işlemeli eyerinin üzerinde huzursuzca kıpırdandı. Plinthis, Atilla'nın bir at boyu arkasında yer tutmuş, eyerinde bir heykel gibi dikilen dev yapılı Hun savaçısına takılıp kalan bakışlarını ayırdı ve Atilla'nın söylediklerini hızlı hızlı yazan kâtip Phokas'a doğru çevirdi. Boğuk bir sesle "Hepsini yazabildin mi Phokas?" diye sordu.

- Yazdım konsül.

Konsül Plinthis, at üstünde uzun süre oturmaya alışık olmayan ve gösterişli atları sağa sola kıpırdadıkça zengin işlemeli eyerlerinin üstünde dengelerini kaybeden, Kostantia halkının gözleri önünde gülünç durumlara düşen elçilik heyeti üyelerine doğru döndü. Hunların başbuğu Rua öldüğü için kudretli bir düşmandan kurtulduklarına sevinen Doğu Romalı elçiler, tatlı hayatlarını kâbusa çeviren Rua'yı da gölgede bırakan büyük bir başbuğ ile karşılaşmanın şaşkınlığı içindeydiler. Hun hakanı Atilla'nın sözlerini hazmetmeye çalışan şaşkın elçiler kendi aralarında kısa bir görüşme yaptılar. Konsül Plinthis atını yeniden Atilla'nın yanına doğru sürdü. Sanki doğuştan gelen bir özgüvene sahip olan Atilla'nın karşısına gelince üst üste birkaç defa yutkunduktan sonra boğazını temizledi ve "Doğu Roma İmparatoru asil Theodosios adına öne sürdüğünüz barış şartlarını kabul ediyorum" dedi.

Elçiler ile kusursuz bir Latince ile konuşan Atilla, Konsül Plinthes'a takılı kalan bakışlarını kardeşi Bleda'ya doğru çevirdi ve kendisini hayret dolu bakışlarla süzen kardeşine belli belirsiz gülümsedi.

Önceden ne istediğini bilen Atilla ile Doğu Romalılar arasında kurulan ilk temas Hun hakanının istediği gibi neticelenmiş, Theodosios'un elçileri Atilla'nın isteklerini reddetmek şöyle dursun anlaşmanın tek maddesine bile itiraz edememişlerdi.

* * *

Kürk tüccarı Sungur, Margus pazarında kürklerini iyi bir fiyata satmış ve evine mutlu dönmüştü. Karısı Aybike ve oğlu Ottigin, Sungur'u avlunun ortasında karşıladılar. Beş yaşındaki Ottigin babasını görünce elini, annesinin elinden kurtardı ve at arabasının üstünden yere inen babasına doğru koştu. Sungur, oğlunu koltuk altlarından tutup havaya kaldırdı. Birkaç defa biricik oğlunu havada hoplatıp zıplattıktan sonra alnından öpüp yere bıraktı. Arabada koşulu iki atın koşum takımlarını söken Sungur, atları, keçi ağılının bitişiğindeki ağırlarına götürdü, önlerine yem ve su koydu. Koynundaki iki şişkin keseyi her zaman yaptığı gibi kuru ot yığınının altına gelişi güzel sokuşturdu. İşini bitiren ve ağırdan dışarı çıkan kürk tüccarı ağaç kütüklerinden inşa edilmiş evinin kapısına doğru yönelmişti ki, nal seslerini duyunca durdu ve ardına döndü. Dörtnala at koşturan altı süvari seyrek orman ağaçlarıyla kaplı eğimli araziye geçtikten sonra atlarının başlarını evinin geniş avlusuna doğru çevirmişlerdi. Sungur, endişeli bakışlarla süvarilere bakıp kalan evdeşine döndü ve "Çocuğu içeri götür, yayımı ve ok torbamı getir" dedi. Aybike, süvarilerden

gözünü ayıramayan çocuğunu kucağına alıp kapı eşiğini atladı ve uzun adımlarla içeri doğru koştu.

Vahşi görünüşlü, sert ifadeli süvariler avlunun kenarındaki dalları birbirine geçmiş meşe ağaçlarını dolandılar ve hızla geniş avluyu girdiler. **Süvariler**, Sungur'un mermerden bir heykel gibi dikildiği kapının önüne gelince atlarının dizginlerini kasıp durdular. Evdeşinin getirdiği yayı ve ok torbasını kapam Sungur, doğal ve güçlü bir güzelliği olan evdeşinin endişeli yüzüne baktı ve "Gönlünü ferah tut. Oğlumuzun yanına git, kapıyı arkamdan kapatıp sürgüle ve her ne olursa olsun ben seslenmedikçe asla dışarı çıkma" dedi. Sakin hareketlerle yayına bir ok yerleştiren ve kapısının önüne gelip duran tehlikeli görünümlü süvarilere dimdik bakan Sungur, "Sizler de kimsiniz?" diye sordu. Sungur'un sorusunu atını dizleriyle dürtükleyerek bir at boyu öne çıkararak uzun boylu, dar alınlı, ince uzun suratlı, karga burunlu, seyrek saçlı, sakalı bıyığı olmayan süvari cevapladı.

- Bizim kim olduğumuzun bir önemi yok tüccar.

- Her biriniz de tepeden tırnağa silahlısınız. Bizim gibi giyinmişsiniz ama sizler Hun değilsiniz. Çünkü sen dilimizi bile zor konuşuyorsun. Evimde ne arıyorsunuz? Benden ne istiyorsunuz?

- Bizden korkmana hiç gerek yok. Yayını indir de öyle konuşalım.

- Ben sadece Gök Tanrı'dan korkarım. Atalarımız "Selamla gelen baş köşeye, kılıçla gelen mezara" derler. Sizi ben davet etmedim ve evimde de silahlı yabancılar istemiyorum. Size bir zarar vermeden topraklarımdan defolup gidin.

- Tüccar, Hun yasalarına göre durduk yere birine silah çeken kişi ölümle cezalandırılır. Ölmek mi istiyorsun? İndir şu yayı da konuşalım.

- Yasayı hem yanlış hem de eksik biliyorsunuz. Bilmeniz normaldir. Dediğim gibi sizler Hun değilsiniz. Yasaya göre Hunlar birbirlerine saygılı davranmak zorundadırlar. Hunlar olur olmaz sebeplerle birbirlerine kılıç ya da kama çekemezler, çeken ölümle cezalandırılır. Haydi! Yasayı da öğrendiğinize göre hemen şimdi çekip gidin! Gidin, çünkü sizden hiç hoşlanmadım.

Altı atlıdan sadece bir tanesi Sungur'la konuşuyor diğerleri hiç söze girmiyor, elleri kılıçlarının kabzasında sessizce bekliyorlardı. Gözü kara bir adam olan Sungur, kendisi için değil de evdeşi ve çocuğu için endişelenmeye başlamıştı. Kartal bakışlarıyla meymenetsiz suratlı süvarinin hiçbir hareketini kaçırmayan Sungur atlılardan biri Latince konuşmaya katılınca yayını, öfkeli bir ses tonuyla konuşan süvariye doğru çevirdi.

- Valerius, bu kadar gevezelik yeter. Hunluya söyle aklını başına alsın! Delice bir işe kalkışmasın! Altı kişiye karşı tek başına hiçbir şansı yok.

Valerius diye hitap edilen adam alaycı bakışlarını Sungur'a çevirdiğinde sinirden sarkık bıyıkları titremeye başlayan Sungur acı acı gülümsedi ve aksanlı bir Latince ile "Sen zahmet etme Valerius. Dilinizi biliyorum ve arkadaşının ne demek istediğini de çok iyi anladım" dedi.

- Tüccar, cesur bir adam olabilirsin ama tek başına bizimle başa çıkamazsın. Biz barışçıl insanlarız ve bu gün burada kimsenin burnu kanasın istemiyoruz.

- Peki, ne istiyorsunuz Valerius?

- Bu gün Margus'da iyi bir kazanç elde ettin. Aklını kullan ve Solidus dolu keselerini zorluk çıkarmadan bize ver, biz de seni ve aileni rahat bırakalım, geldiğimiz gibi buradan sessizce gidelim.

Valerius daha sözünü yeni bitirmişti ki bakışlarında sert bir ifade beliren Sungur, yayının gergin kirişinde takılı duran okunu bıraktı. Kısa mesafeden atılan ok, alaycı bakışlı Valerius'un boğazına saplanıp ensesinden çıktı. Alaycı bakışları bir anda acıyla kasılan Valerius gık bile diyemeden atının üstünden kayıp yere düştü. Şimşek gibi yayına yeni bir ok yerleştiren Sungur, kılıçlarını çeken uğruların ikincisini de kalbinden vurunca bir anda ortalık karıştı. Sungur yayına üçüncü okunu yerleştirdiğinde havada süzülen sivri uçlu bir kama sağ omzuna saplandı. Yarasına aldırmayan Sungur, burnunun dibine kadar sokulmuş olan ve enli kılıcıyla bağırsaklarını dökmeye hazırlanan uğruların birini daha alından vurdu. Fakat aynı anda sol tarafından sokulan uğru kılıcıyla Sungur'un göğsünü boydan boya biçti. Bir adım geri çekilmekte geç kalan ve rakibinin hamlesinden kurtulamayan Sungur yayını elinden bıraktıktan sonra yaralı bir kurt gibi uğrunun üzerine atladı ve boğazına sarıldı. Atından düşürdüğü rakibiyle birlikte yerde yuvarlanırlarken sırtından giren bir kılıç Sungur'un göğsünden çıktı. Bir anda genç ve güçlü vücudu acıyla kasılan Sungur'un ağzından burnundan kan boşandı. Kürk tüccarı Sungur altına aldığı rakibinin üzerine kapaklandı ve kanlar içindeki bedeni birkaç defa kasıldıktan sonra katıldı, kaldı.

Ailesini ve alın teriyle kazandıklarını korumak için gözünü bile kırpmadan altı uğruyla vuruşmayı göze alan genç Hunlu oracıkta son nefesini verdi.

Erkeğini dinleyen ve ahşap kapıyı içeriden sürgüleyen Aybike, çocuğunu kucağına alıp, sırtını kapıya vermiş, kulaklarını da sonuna kadar açmıştı. Avludan kulağına ulaşan at kişnemeleri ve acı çığlıklar arttıkça genç kadının beynine

hücum eden endişeli düşünceler kafasının içini bir demircinin örsü gibi dövmeye başlamıştı.

Evdeşi ve çocuğu için endişelenen ve içten içe paniğe kapılmaya başlayan Aybike, oğlu Ottigin'i heyecandan alçalıp yükselen göğsüne sıkıca bastırduğunda dışarıdan gelen sesler birdenbire kesildi. Ortalığı tatsız bir sessizlik bürüdü. Yüreği göğüs kafesinden çıkacakmış gibi atan Aybike nefesini tutup yüzünü kapıya doğru döndü ve evdeşinin sesini duyabilmek için kulaklarını sonuna kadar açtı. Aynı anda ahşap kapıyı kırmak için harekete geçen uğrular da hep birlikte kapıya yüklendiler. Kapı çatırdamaya başlayınca çok sevdiği erkeğinin öldüğünü anlayan ve yanakları sıcak gözyaşlarıyla ıslanan Aybike kucağında oğluyla birlikte evin arkasına doğru koştu. Kapı büyük bir gürültüyle kırıldı. Arka pencereye koşan Aybike pencerenin kanadını açtı ve bağına bastığı oğlunu iki yanağından şefkatle öptükten sonra nemli gözleriyle son defa baktı ve usulca pencerenin dışına bıraktı.

- Git oğul git. Hemen evden uzaklaş ve seninle birlikte keçilerimizi otlattığımız bayırın altına kadar hiç durmadan koş ve oraya varınca ağaçların arasına girip saklan.

Neler olup bittiğini anlamakta zorluk çeken küçük çocuk yaş dolu kömür karası gözleriyle annesine baktı ama Aybike pencerenin kanadını alalecele kapattı ve pencerenin önünden ayrıldı.

Kalbi küt küt atan genç kadın mutfaktaki kap kacağın arasından eline iki ağızlı bir bıçak geçirdi ve kapıya doğru seğirtti. Sert omuz darbeleriyle kapıyı kırmayı başaran uğrular evin içine girdiklerinde Aybike, evdeşini öldüren ve evinin kutsallığını bozan uğrulara karşı saldırıya geçti. En öndeki uğru, hızla üzerine gelen eli bıçaklı genç kadını görünce kısa Bizans kılıcını havaya kaldırdı. Bir kaplan çe-

vikliğıyle ileriye atılan Aybike iki ağızlı bıçağı var gücüyle uğrunun geniş karnına sapladı ve sapına kadar yumuşak ete gömülen bıçağı hızla geri çekti. Havaya kaldırdığı kılıcını indirme fırsatı bulamayan uğru acıyla inledi ve geriye doğru sendeledi. Yüreğini büyük bir öfke ve nefret kaplayan Aybike kanlı bıçağının sapını sıkıca kavrayıp iki uğruya doğru döndüğünde havaya kalkan kısa kılıçlar acımasızca narın boynuna indi. Uzun boynundan ölümcül darbeler alan ve derin yaralarından bir kan seli boşalan, ince ve mağrur suratı kan içinde kalan genç kadın ileri doğru birkaç adım attı, dudakları kıpırdadı ama ağzından hiç ses çıkmadı. Hâlâ elinde sıkı sıkıya tuttuğu bıçak ince parmaklarının arasından kayıp yere düştü. İçinden gelen boğuk bir gurultu ile son nefesini veren genç kadının tepeden tırnağa kana bulanmış cansız bedeni olduğu yere pelte gibi yığılıp kaldı.

Sungur ve evdeşi Aybike'yi öldüren iki uğru evin her tarafını aradılar, ama uğruna cinayet işledikleri paraları bulamadılar. Öfkeyle evden avluya çıkan uğrular kanlar içinde yerde yatan Sungur'un üstünü başını da dikkatlice aradılar.

- Valerius, Hunlunun iki şişkin kese ile Margus'dan ayrıldığını söylemişti ama fena yanılmış.

- Valerius'un aklına uyup, söylediklerine kanıp bunca yol geldik ve boşu boşuna kan döktük. Şimdi ne yapacağız?

- Cesetleri içeri taşıyacak, evi ateşe verecek ve kimsele-
re görünmeden hemen buradan çekip gideceğiz.

* * *

Bir tepsi halindeki kızıl güneş ufuk çizgisinin altına inmek üzereydi. Mor renkli dağların arasında kalan yeşili bol dar bir vadide, Orta Tuna bölgesine doğru yol alan kafilenin önünde kardeşi Bleda ile yan yana at süren ve bir hayli

dalgın görünen Atilla kafasının içindeki düşüncelerini bir düzene soktuktan sonra başını kardeşine doğru çevirdi.

- Gördüğün gibi kardeşim, Hunları ve diğer milletleri barbar diyerek aşağılayan, her konuda bütün üstünlükleri kendilerinde, bütün kusurları ise başkalarında gören son derece kibirli Doğu Romalılar barış şartları olarak öne sürdüklerimizin hepsini de itiraz bile etmeden kabul ettiler.

- Doğu Roma İmparatorluğu'nun eski askerî gücünün kalmadığını ve bize karşı koyabilecek süvari kuvvetlerinin de olmadığını söylüyordun. Ben pek inanmamıştım ama bugün sen haklı çıktın. Doğu Roma ile olan sınırlarımızı güvence altına aldık. Şimdi arkamızı sağlama aldığımızı göre gözümüzü İskitya'daki isyancı kavimlere çevirebiliriz. Amcamızın ölümünden sonra bizi hafife alıp başkaldırma cüreti göstererek barışı bozan kavimlerin üzerine yıldırım birlikleri göndermeliyiz. Kaçak Hunları da Doğu Roma'dan teslim alır almaz diğerlerine örnek olsun diye sınır kapılarında asmalıyız. Kardeşim, bütün Hunları demir bir yumruk altında toplamayı başaramazsak topraklarımızda düzen ve istikrarı sağlayamayız.

- Kardeşim bu günden sonra atalarımıza layık olmak, torunlarımıza emniyetli bir yurt bırakmak için ikimiz el ele verip geceleri uyumadan gündüzleri oturmadan çalışacak ve yönetimini devraldığımız imparatorluğumuzun sınırlarını daha da büyüteceğiz. Öncelikli işimiz ise senin dediğin gibi atalarımızın fethettiği toprakların hudutlarını sağlama almak olacak. Asiliğe izin veremeyiz. Bunun için de Gebitlerin kralı Ardarik ile Ostrogotların kralı Valarik'in ve Ren Nehri ile İtil (Volga) Nehri arasında yaşayan kavimlerin buyruklarımıza kayıtsız şartsız saygı duymalarını ve itaat etmelerini sağlayacağız. Ve topraklarımızın içinde düzeni tesis ettikten sonra sıra Batı Roma İmparatorluğuna gele-

cek. İmparator Valentinianus daha çok genç bir adam. Batı Roma İmparatorluğu'nun bütün işleri anası Palcidia tarafından idare ediliyor. Batı Roma'daki çayırlarımızdan gelen haberlere göre Palcidia, Ravenna sarayında etrafına bir sürü kabiliyetsiz insan toplamış. Hiç durmaksızın dolaplar çeviren bu yeteneksizler sürüsü yüzünden İmparatorlukta her çeşit entrika, hıyanet, adam kayırma almış yürümüş. Bir yolunu bulup yönetim kadrolarına girmeyi başaran kokuşmuş soylular imparatorluğun hazinesini de fütursuzca har vurup harman savuruyorlarmış. Yönetim boşluğundan faydalanan Gotlar ve Vandallar ardı ardına yaptıkları akınlarla Batı Roma topraklarını yağma ve tahrip ediyorlarmış. Saray ise topraklarını çiğneyen saldırganlara karşı koyacağına günlük entrikalar ile uğraşıyormuş. Kabiliyeti ve fazileti olmayan kişilerce yönetilen Batı Roma şu anda bizim için bir tehlike teşkil etmiyor. Fakat bu ileride de tehlike teşkil etmeyeceği anlamına gelmez.

- Bundan uzun yıllar önce ordusunun başında Tuna'yı geçen ve kendisine barış görüşmeleri için gönderilen küstah Doğu Roma elçilerine öfkelenerek, "Beni kimse durduramaz. Güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar her tarafı fethederim" diyerek gözdağı veren atamız Uldız Han'ın hayallerini biz gerçekleştireceğiz.

- Bleda, yiğit atamız Uldız Han'ın hedefi olan dünya hâkimiyetini gerçekleştirebilmek için Doğu ve Batı Roma İmparatorluklarını ortadan kaldırmamız gerekiyor.

Atilla sözlerini sürdürecekti ki kafilenin kanatlarını koruyan Hun süvarilerinin, altından geçtikleri tepenin sırtından aşağıya doğru indiklerini görünce sustu ve atını durdurup keskin gözlerini yamacı inen süvarilere dikti. Dört-nala gelip karşısında duran süvarilere yay kaşlarını çatıp baktı ve "Neler oluyor?" dedi.

- Hakan'ım, tepelerin altında bir ev alev alev yanıyor, etrafta da kimseler görünmüyor.

"Gidip bir göz atalım" diyen Atilla kır atının başını tepenin yamacına doğru çevirdi. Atilla ve kafiledelikler uzun çimenlerle kaplı tepenin yamacını hızla aştılar ve tepenin sırtından yamacın altına doğru bir kartal gibi süzöldüler. Yamacın altındaki geniş düzlüğün kıyısında büyük bir alev halkası göğe doğru yükseliyordu. Seyrek ağaçlarla kaplı eğimli araziye yıldırım gibi geçtiler ve cayır cayır yanan evin avlusuna dörtnala girip, çatısı çökmek üzere olan evin önünde atlarının dizginlerini kısıp durdular. Ahşap evi saran alevler keresteleri kemiriyor, havada küller ve alevler uçuşuyor, dumanın acı kokusu genizlerini yakıyordu. Delici bakışlarını alevlerin içine diken Atilla alevlerin ve küllerin arasında üstü başı tutuşmuş küçük çocuğu fark edince bir cambaz çevikliği ile eyerinden yere atladı ve uzun adımlarla alevlerin ortasına doğru koştu. Atilla'nın alevlerin göbeğine daldığını gören kardeşi Bleda ve maiyetindekilerin yürekleri ağzına gelmişti. Hepsi de aynı anda eyerlerinden kayarcasına yere indiler ve Başbuğu Atilla'nın alevlerin içine daldığını görünce diğerlerinden önce yere inen ve yanan eve doğru koşmaya başlayan dev Hunlunun arkasına takıldılar. Boyundan büyük alevlerin ortasında, şoka girmiş şaşkın şaşkın sağa sola bakınan küçük çocuğu kucaklayan Atilla uzun dilli alevleri hızla yarıp kollarındaki çocukla birlikte dışarı çıktı. Dışarı yeni çıkmışlardı ki cayır cayır yanan çatı etrafa alevler saçarak gürültüyle çöktü. Alevlerin arasından geçerlerken çocuğun omuzlarını döven uzun siyah saçları tutuşmuştu. Atilla, elleriyle çocuğun saçlarındaki küçük alevleri söndürdükten sonra çocuğu kucağından yere bırakıp karşısına çömeldi. Kömür karası gözleri gözyaşlarıyla ıslanmış çocuğun yer yer yan-

mış kül içindeki uzun saçlarını okşadı ve sevecen bir sesle “Neler hissettiğini tahmin edebiliyorum ama artık endişelenme, korkacak bir şey yok” dedi. Hıçkırıklara boğulan çocuk başını Atilla'nın göğsüne dayadı ve “Annemle babam içeride, alevlerin ortasında kaldılar” dedi. Atilla bakışlarını yanan kalıntılardan geriye kalan alevler ve dumanlara çevirdi. Tamamen yanan ev küle dönmek üzereydi. Çocuğun annesi ve babası için yapılabilecek bir şey yoktu. Evden ve içindekilerden geriye parlak kızıl küllerden başka bir şey kalmamıştı. Bakışlarını tekrar isten kararmış yanakları ılık gözyaşlarıyla yol yol ıslanmış çocuğa çevirdi.

- Oğul, üzgünüm ama annen ve baban küle dönüştüler, rüzgâra karıştılar ve çoktan uçmağa vardılar. Senin adın ne oğul?

- Ottigin.

- Burada neler oldu Ottigin? Yangın nasıl başladı?

Tombul elinin tersiyle gözyaşlarını silen Ottigin olan biten her şeyi bir çırpıda Atilla'ya anlattı.

Duydukları karşısında yay kaşları çatılan Atilla, kısa bir an düşündükten sonra dizlerinin üstünde doğruldu ve “Suptar” diye haykırdı. Atilla ve Ottigin'in etrafında çember oluşturmuş olan kalabalığın içinden öne çıkan insan azmanı Suptar sıraların arasından ilerledi ve Atilla'nın karşısına gelince yere diz vurup boyun kesti.

- Suptar, bu talihsiz çocuğu sana emanet ediyorum. Ottigin'i gözünden bile sakın ve kendi oğlunmuş gibi yetiştir. Ottigin, senin gibi alçakgönüllü, onurlu, başbuğuna ve budununa sadık, yüreği sarsılmaz, bileği bükülmez, akıllı ve güçlü bir bahadır olsun. Gerektiğinde her Hun savaşçısı gibi yurdu ve budunu için gözünü bile kırpmadan ölüme yürüsün. Korkunun hüküm sürdüğü acunda korkusuz bir savaşçı olsun. Suptar, Hunların arasında Latince ve Yunan-

ca bilen insan sayısı iki elin parmaklarını geçmez. Sen her iki dili de çok iyi konuşuyorsun. Bu öksüz çocuğa savaş sanatının dışında bildiğin dilleri de öğret, öğret ki o da başkalarına öğretebilsin.

Hun hakani sözlerini bitirip yumuşak ve merhametli bakışlarıyla talihsiz çocuğu süzdüğü sırada masallardaki devlere benzeyen Suptar eğilip saçları gibi simsiyah gözleri olan ve olduğu yerde ıslak bir kedi yavrusu gibi titreyen çocuğu kucağına aldı. Atilla bakışlarını çocuktan ayırdı ve yanına gelip omuz başında duran Bleda'ya doğru döndü.

- Bleda, Hun topraklarında Hunlu bir aileyi katletme cüretini gösterenler kim ya da kimler olabilir?

- Suçun ve suçlunun olmadığı ülke yoktur ama bunlar her kimse Hunlu olamazlar. Yanan ev sınıra çok yakın. Aileyi katledenler de olsa olsa yağma ve talan için sınırı geçen Doğu Romalı çapulcular olabilir.

- Haklısın. Sınırlarımızı daha sıkı korumalı, insanlarımızın can ve mal emniyetini güvence altına almalıyız. Bunun için vakit geçirmeden sınırlarımızın güvenliğini sağlayacak atlı devriyeler oluşturmalıyız. Atlı devriyeler sınırlarımızdan içeri girmek isteyen kötü niyetlileri ve topraklarımızdan gizlice çıkmak isteyen kaçakları aman vermeden takip edip yakalasınlar, gece, gündüz demeden görevlerinin başında olsunlar.

- Sınır devriyelerinin başına iş bilir komutanlar atayalım ki sınır muhafızları görevlerini savsaklamadan yapsınlar ve birkaç gümüş parçası için kan döküp can alanları anında yakalayıp gereken cezayı versinler. Bugün şahit olduğumuz gibi kötü olaylar bizim hükmettiğimiz topraklarda bir daha yaşanmasın ve sınır boylarında oturan Hun aileleri de huzur içinde evlerinde uysunlar.